

Dr. Papp László

1935–2005

Dr. Papp László egyetemi adjunktus, az állatorvosi belgyógyászat kiváló oktatója és művelője, 2005. június 1-jén, 70 éves korában elhunyt. Hamvait – nagy részvét mellett – június 22-án helyezték örök nyugalomra a Farkasréti temetőben. Egész élete, munkássága, halála napjáig alma materünkhöz, ezen belül a Belgyógyászati Tanszékhez fűződött. Ezen a klinikán oktatta és nevelte több, mint 40 évfolyam állatorvostan-hallgatóit. Tanította őket a klinikai ismeretekre, és nevelte hivatásunk színvonalas gyakorlására. Aligha akad hazánk állatorvosai között, aki ne ismerte volna, aki ne emlékezne rá tiszteletteljes szeretettel, és akit ne rendítene meg elvesztése.

Csanádapácán született, Szegeden érettségizett kitűnő eredménnyel, és 1959-ben nyert *summa cum laude* állatorvosi diplomát. Oklevelének megszerzése után közvetlenül – még Mócsy János professzor tanszékvezetői munkásságának utolsó idejében – a Belgyógyászati Tanszékre nyert kinevezést. Ezt követően, egész élete során itt gyakorolta választott hivatását. Halála előtt két nappal még részt vett azon a búcsúztatáson, amelyet nyugállományba vonulása alkalmából karunk dékánja tartott. A Belgyógyászati Tanszék mindig szinte otthona is volt, feleségének korai elvesztése után pedig még inkább azzá vált. Munkaidőt, ünnepnapokat nem ismerve élt hivatásának, amely, saját szavait idézve, egyben hobbija, élete kitöltője is volt. Munkaszeretetére, elhivatottságára jellemző példa, hogy sok évvel ezelőtt egy véletlen baleset következtében lábát törte, de begipszelt lábbal is bejárt dolgozni, és más, kisebb betegségei esetén is sokszor csak „főnöki szóval” lehetett otthonmaradásra bírni.

A Belgyógyászati Klinikán fontos oktatói és vezetői feladatokat töltött be, és évtizedeken keresztül irányította a kisállat-kórház munkáját. Klinikai tevékenysége – főképpen az utóbbi két évtizedben – elsősorban a kutyák és a

macskák betegségeinek gyógyításához fűződött. Kiváló kisállat-klinikusként ismertük, és elismert, a szó nemes értelmében közismert, népszerű, jó nevű állatorvosként tartották számon a szakmai körökben és az állattartók népes táborában egyaránt. Munkásságának elismeréseképpen 1995-ben megkapta a Klinikus Állatorvosok Egyesületének emlékérmét, ezt követően pedig Magyar Felsőoktatásért Emlékérem kitüntetésben részesült.

Az oktatásban mintegy 20 éven keresztül a belgyógyászati diagnosztika tárgy felelős vezetője, előadója volt. Ezen kívül komoly részt vállalt a belgyógyászati előadások, gyakorlatok és betegbemutatók megtartásában. A rendkívül széles körű és közvetlen gyakorlati tapasztalatán alapuló oktatómunkáját, segítőkészségét a hallgatók nagyra becsülték. Ide kapcsolható az állatorvos-továbbképzésben végzett sokoldalú tevékenysége is. Személyének, előadásainak elismertségét jellemzi, hogy a különböző állatorvosi továbbképző rendezvényekre szóló számos meghívásnak – idő hiányában – sokszor alig-alig tudott eleget tenni.

Kutatási munkájának jelentős részét a diagnosztikai módszerek – a májbiopszia, laparoszkópia, splenoportográfia – fejlesztése és gyakorlatba való bevezetése alkotta. Számos tudományos publikációt írt a kutyák és a macskák fontos fertőző és parazitás betegségeinek klinikuma tárgyköréből. Ezek közül említést érdemel a kutyák leptospirosis, Rubarth-kórja, szopornyicája, babesiosis, valamint a macskák herpesvírus okozta légzőszervi betegsége. Aujeszky-betegsége, fertőző panleukopeniája, haemobartonellosis és tüdőférgessége. A dermatológia specialistájává vált, és a bőrbetegségek tárgykörében tett értékes megfigyelései is számos közleménybe kerültek be. Elismeréssel kell említeni továbbá a belgyógyászati tan- és kézikönyvekben megjelentetett kitűnő fejezeteit, valamint tantárgyának, az állatorvosi belgyógyászati diagnosztikának anyagát összefoglaló egyetemi jegyzetét.

Az egész állatorvosi társadalmat, számos barátját, kollégáját és volt hallgatóit, valamint az állattartók széles táborát mély fájdalommal tölti el váratlan és hirtelen elvesztése.

Szeretett személye hiányozni fog, nélküle üresebb lett az Egyetem és főleg szűkebb otthona, a belgyógyászati klinika.

Emlékét szívünkbe zárva megőrizzük.

Dr. Vörös Károly